

WINNIPEG, MAN. TORSIDAGEN DEN 20 JULI 1911.

Nr 29

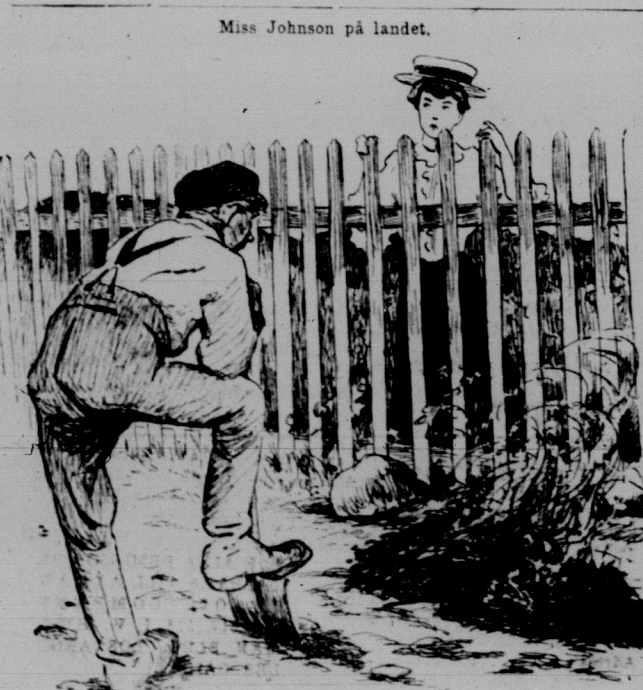
Löjtnanten: — Hov nu, Berggren, om generalen handelser skulle fåga dej, va du tycker om maten, hva ska du då svava?
Berggren: — Gu' bevar generalen! Fy tusen, hurra, hurra!

Kamrer Nyponqvist (som råkat gifta sig med sin hushållerska): — Ja, si, man kan då aldrig vara nog försiktig när man engagerar tjänstefolk!

Den glade galoschen Adam Jetterstedt låg i flera år i Luni och s. k. studerade. Men först tog pengarna slut och så tog krediten slut och så tog kamraternas tålmodighet slut och så kopierade han Amerika-biljetten åt honom. Och så kom han till Chicago. Han dög inte alls till att sitta på en stol vid sidan af kassören på en större affär och sträcka ut tungan för kassören att vata fingrarna på medan han räknade den instrommande storkofvan.

Miss Johnson, som är född i Chicago och aldrig varit på landet förr, får se Pete Nelson till och fråga om ett potatisland, på hvilket han spridit en hel del gräs som han fått i gårdan. — Men har ni då inte något annat ställe att gräva ned dylika saker på? — Ja, på en plats här på landet, där det är en stor åker.

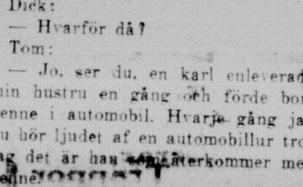
Stadsträngen Olsson har af sin hushållerska fått en tunn hvetes som gåfva och annar ge sig i väg utan ett erkännans ord.

Patron (som anser att ett tack hade varit på sin plats) ropar an Olsson: — Hor han Olsson, han behöfver inte lämna tebakens tomsack. Han får den må!

Olsson: — Tack ska' patron ha, för då' a' minnans en bra sakk.

Tom: — Uch, jag både hatat och fräktat hora en automobilbillur.
Dick: — Hvarför då?
Tom: — Jo, ser du, en kgl enleverade min hustru en gång och förde bort henne i automobil. Hvarja gång jag nu hör ljudet af en automobilbillur tror jag det är hon som återkommer med hennes förtrollade.

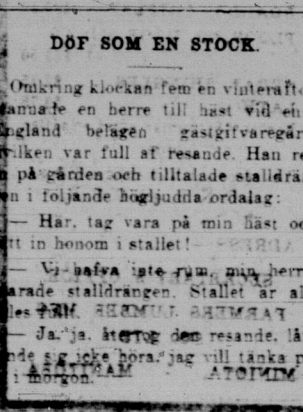
En svag sida.

Pettson: — Hvad slöser din hustru mest pengar på?
Johnson: — På godkopsförsäljningar.

Det värsta.
— Säg, gamle vän, du kan väl rekommendera din skräddare åt mig?
— Yes, men jag kan inte rekommendera dej åt honom.

DÖF SOM EN STOCK.

Omkring klockan fem en vinterafton sammanträdde en herre till hast vid en i England belägen gasgäfvaregård. Herren var full af resande. Han red på gården och tilltalade stadsträngen i följande högljudda ordalag:

— Har, tag vara på min häst och sitt i honom i stället!

— Värba inte rum, min herre, sade stadsträngen. Stället är alldeles fullt. HERMIE RATTMAY.

— Ja, ja, åter den resande, låt mig sitta i den hästen, jag vill tänka på min morgon!

Också en fråga.

— Säg, pa, när fingerna di går i takt, tror du inte att di tycker de ä' bra besynnerligt vi kan hålla oss kvar ve golvvet me fötterna?

— Men jag säger er, min herre, att det inte finns något rum, upprepade denne.

— Ah! gif honom ett mått hafre och så mycket hö han vill äta, sade den resande, och lämnade hasten gick han in i huset.

— Han måtte vara en narr, sade stadsträngen.

— Jag tror, han är döf, svarade stallpojken, men i alla fall, vi måste taga vara på hans häst; vi äro ansvariga för den.

När vår resande inträdde i gasgäfvaregården, sade honom värdinnan det samma som stadsträngen, att det var omöjligt herbergens livaren honom eller hans häst. Han utropade likväl högt nog för att tyta henne:

— Inter krus, min fru! Elra bekvämligheter äro mycket goda, jag är lätt tillfredsställd, och det är för öfrigt fullkomligt lösligt för eder att tala till mig, ty jag är så döf, att jag ej kan höra knallen af en kanon en gång.

Därpå tog han en stol och satte sig framför herren, som om han varit hemma. Enar värdinnan och hans fru hörde, att de ej kunde blifva kvitt honom, beslöt de att låta honom tillbringa natten på stolen, eftersom alla le sangarne voro upptagna.

Kort därefter såg han, att middagen framkallades i rummet bredvid, och han begaf sig följaktligen dit för att äta något. De ropade då till honom så högt de förmådde, att det var en skildt sällskap, som skulle äta, och att inga främlingar tillåtos inträda dit. Allt deras ropande var likväl förgäfvat. Han låtsade förstå, som om de erbjödo honom främsta platsen vid bordet, tackade dem för deras artighet och sade, att han satt mycket bekvämt där han satt.

När de funno, att de icke kunde få honom att begripa, låto de honom stanna. Sedan han ätit en duktig måltid, kastade han en shilling på bordet att betala den med, men värdinnan slängde den tillbaka till honom med förakt.

Hvad, min herre! sade hon. Tror ni, att en shilling är nog för en sådan smått, som ni ätit!

— Ah, jag ber om ursäkt, min fru! Jag anhåller entvaget att få betala min middag. Jag tackar dessa herrar för deras artighet, men jag vill på inga villkor tillåta dem att betala för mig.

Därpå tittade han på sin klocka, gick ur rummet, önskade dem alla godnatt, och begaf sig till en sängkammare.

Sedan skilskapet hjärtligt skrattat åt hans uppenbara enfald, skickade de en tjänare att se efter, hvar han tagit vägen. Denne, som snart återkom, sade dem, att han hade tagit en af deras sängar i besittning.

Då beslöt de att allesamman gå och kora ut honom, men när de nådde dörren, hörde de honom barrikadera den med möblerna och talande för sig själf. De lyssnade och hörde honom säga:

— Huru olycklig är icke min belägenhet! Någon skulle kunna bryta upp dörren, och jag skulle icke höra det. Dessa herrar kunna alla vara herderliga män eller också icke; därför, eftersom jag har något penningar med mig, vill jag icke löpa risken att förbura dem. Nej, jag skall ej gå till sängs och icke heller bläsa ut ljuset, jag skall sitta uppe hela natten med mina pistoler på bespann, och om någon skulle inträda, skjuter jag honom genom hufvudet.

När de hörde detta, gjorde de intet försök att kora ut honom, och han gick till sängs och tillbrakte hela natten mycket lugnt; i det han lämnade den herre, från hvilken han tagit sängen, att finna en hvilplats, hvar han kunde.

Nästa morgon kom han ned, gick till stallet, hämtade sin häst och ledde den till dörren, där hela sällskapet var församladt för att få sig annu ett skrämt. Åt honom. Så snart han var i ridning, kastade han en shilling till

stalldrängen för sin häst och likaledes några få pence till värdin.

Därpå bytte han om sitt och sade: — Mina herrar, jag tackar eder för all den uppmärksamhet som ni visat mig. Jag har att bedja en af eder om ursäkt; därför, att jag tagit hans säng, men en af mina vänner blef nekad rum här förra natten, och han slog vad med mig om tjugo pund, att jag ej skulle lyckas i att få ett. Därför spelade jag döf, och jag lämnar eder att döma, om jag ej gjort det väl.

Sägande detta gaf han hasten sportar och lämnade gasgäfvaregården.

SHINO GULD- OCH SILFVER- VAROR

EMALJKAU- KNIFVAR Household Specialty Co. P. O. Box 265, St. Boniface.

Återställer nickel alldeles fullständigt till dess ursprungliga glans.

Fråga efter det hos er handlare, och om han ej har det, rekommendera en ask pr post för 10 cents plus 4 cents till porto.

Några ord endast mellan fyra ögon

Vår specialitet är att expediera medicin enligt läkarerecept, och därför ha vi våra affärer öppna hela dagen.

Vi äro receptspecialister! Därtill äro vi utbildade genom många års erfarenhet, och vi ha ett medicinslager på många tusen dollars.

Vi äro också mest intresserade af detta. Vi expediera hällre ett recept än en annan order.

Alla våra andra varor äro blott "sideissues", som bruka tillhöra ett drug-business. Vi hoppas att ni har fullt förtroende till vår förmåga att expediera edra recept.

Ingen annan affär kan tillmötesgå eller mera fort och väl än vi genom våra fem drug-stores. Vi åtnjuta äfven stort förtroende bland stadens bästa läkare.

Detta förtroende är ej blott tillfälligt utan har ökat år från år.

Vi ha under årens lopp expedierat öfver en half million recept, och detta bör vara en garanti för eder om ni hädanefter går till oss med edra

RECEPT.

Våra priser äro mycket moderata, vårt arbete utföres snabbt, våra bud leverera er medicin punktligt, dag eller natt.

The Gordon Mitchell Drug Co. Ltd.

Fem drug-affärer.

Telefon: kontor Garry 3234 Bostad Garry 2763

J. B. Hirschman "Plumbing"

Ombestyr gas och ånga Bostad: 253 Patrick Street. 219 Logan Avenue.

mellan Main och King Street, Winnipeg, Manitoba

RED WOODS
MINERAL-VATTEN
— OCH —
LÄSKEDRYCKER

som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabrikat. "GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI

DE NYASTE och MODERNASTE
Dräkter och Öfverrockar
ha vi på lager till edert påseende.
Besök oss eller skrif efter katalog och priser.
MODERN TAILORING CO.
293 Fort Str. Telefon M. 7684, Winnipeg, Man.

FREE PRESS
Skandinaviska afdelningen, under rubrik "Scandinavian News", som i 4 år sköts af Mr. C. Albin Jones, kommer hädanefter, på grund af dennes förändrade verksamhetsfält, att redigeras af Mr. J. E. Lidholm, väl känd bland skandinaverna här i landet. Free Press är västra Canadas största engelska dagstidning, och kostar, morgon-upplagan 50c. pr. m. n. n. "Bulletin" (aften-upplagan) 25c. pr. månad. Adressera nyhetsmeddelanden direkt till Mr. J. E. Lidholm, Free Press, Winnipeg, Man.

Att göra upp eld på morgonen
om ni använder "Royal George" tändstickorna. Dessa tändstickor tända alltid.
De tända sig genast och alltid.
Dessutom äro de SÄKRA SPRÅKA E J OFÄRLIGA
Den är den mest tillförlitliga "STRIKE ANYWHERE" tändstickan. Ni erhåller en ask af dessa tändstickor med 1000 stycken för 10 cents!
TÄNK DÄRPA!
NI BÖR EJ FÖRLORA DETTA TILLFÄLLE.
Tillverkas af
The E. B. Eddy Co., Limited,
HULL - - - - - CANADA

NORTHERN CROWN BANK
HUFVUDKONTOR - WINNIPEG.
Grundfond (autoriserad) \$8,000,000 Inbetaladt kapital \$2,200,000
DIREKTION
President Sir D. H. McMillan, K. C., M. G.
Vice President Capt. Wm. Robinson.
Jas. H. Ashdown H. T. Champion Frederick Nation
D. C. Cameron W. C. Leistikow Hon. R. E. Roblin
General Manager, ROBT. CAMPBELL.
Supt. of Branches L. M. McCarthy
Öfver bankaffärer utföres.
Konton öppnas till billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap.
Växlar dragas på alla platser i Norge och Sverige.
Ni kan insätta en dollar. Räkanta tilläggas hvarje halfför.
Särskild omsorg ägnas åt sparbanksförvaltningen.
Oor. William & Nena. TH. THORSTEINSSON, Manager
Filialer öfver hela Canada.

Central Dray & Express Co.
Thos. Andrews. R. J. Hardy. E. H. Lloyd.
PAKET OCH BAGAGE KÖRNING.
Transport af möbler och pianon.
Office Phone: Garry 2634 Night Phone: Main 7242
Kontor: 61 Princess St. Winnipeg.

Imperial Bank of Canada
GRUNDFOND \$10,000,000
TEKNADTKAPITAL \$ 5,913,000
INBETALDT KAPITAL \$ 5,793,000
RESERVFOND \$ 5,793,000
Gällande Skatteskatt betalas i depositioner.
SPARKASSEAFDELNINGEN REK ÖMMENDERAS.
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark och äro betalbara i kronor.
Hufvudkontor: Hornet af Main Street et och Bannatyne Avenue
N. G. LESLIE, Manager.
NORTHEND Filial, hornet af Selkirk och Main Street.

Glöm ej att prenumerera på
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN